

Andrey Fursov: CHCÚ ZVRÁTIŤ NAŠU EVOLÚCIU. 12 CIEĽOV SVETOVEJ ELITY (VIDEO)

- CZ24 News | 27. června 2023

12 cieľov svetovej elity

Najväčšou hrozbou pre súčasný svet nie je ani tak demografická situácia, ani klíma, ani energia, ako vyplýva z množstva správ, publikácií... Toto všetko je veľmi dôležité, ale pre súčasný svet je to najdôležitejšie a najnebezpečnejšie - sociálna katastrofa, ktorú vodcovia svetových kapitalistických systémov zorganizovali, aby priviedli kapitalizmus do nového, postkapitalistického štádia.

A deje sa to na rôznych úrovniach. Horná vrstva proti dolnej, horná proti strednej vrstve. Mimoriadne sa vyostřil aj boj medzi elitami rôznych regionálnych skupín, klanových skupín a rôznych foriem organizácií. Inými slovami, sociálna katastrofa, ktorá sa odohráva, je prechodom k novému sociálnemu systému.

Všetko je to veľmi podobné tomu, čo sa dialo v Európe od polovice 15. do polovice 17. storočia, keď na kostiach starého systému vznikol nový. A táto hrozba je najnebezpečnejšia. Nebezpečenstvo spočíva aj v tomto: Keďže hlavným predmetom privlastňovania v postkapitalistickej spoločnosti budú nemateriálne výrobné faktory, duchovné, informačné - teda potreby, hodnoty, stanovovanie cieľov človeka - práve duchovná sféra sa stáva objektom privlastnenia.

Na konferencii v Santa Fe Complexity Institute (USA) si ultraglobalisti stanovili nasledujúce ciele, ktoré chcú dosiahnuť za 10 - 15 rokov:

1. Zrušenie súkromného a osobného vlastníctva.
2. Univerzálny základný príjem pre tých, ktorí prijali „nový normál“.
3. Zrušenie hotovosti, ich nahradenie digitálnou menou. (Digitálna mena nie sú peniaze, ale prostriedok sociálnej kontroly.)
4. Systém ratingov uhlíkových pre štáty a korporácie.
5. Prísna sociálna kontrola (kamery na uliciach, digitalizácia).
6. Pridelovanie spotrebovaných potravín, energie a prírodných zdrojov.
7. Patenty na semenársky fond a obmedzenie možnosti konzumácie potravinových produktov vlastnej výroby.
8. Útok na chov dobytka. Presun veľkej časti populácie buď na umelé bielkovinové potraviny alebo na vegetariánske. (Koniec farmárstvu a vysokokvalitným bielkovinovým potravinám.)
9. Kontrola nad pôrodnosťou. (Toto je depopulácia.)

10. Povinné očkovanie. (Vakcinačné pasy).
11. Výrazné obmedzenie alternatívnych foriem liečby.
12. Stieranie (a neskoršie zrušenie) rodových rozdielov.

To posledné nie je nič iné ako úder na rodinu, ale aj na človeka a ľudstvo ako biologický druh. Engels kedysi nazval svoje dielo o civilizácii v protiklade k barbarstvu „Pôvod rodiny, súkromného vlastníctva a štátu.“ Realizácia „Cielov...“ zahŕňa zničenie všetkého, čo vytvorilo ľudskú civilizáciu.

Nehovoríme jednoducho iba o privlastňovaní si duchovnej sféry, ale jej privlastňovanie sa stáva hlavnou formou výrobných vzťahov, ako by povedal marxista. Súčasný boj za tradičné hodnoty, ktorý sa odohráva po celom svete, teda len formou odkazuje na minulosť – boj za tradíciu, proti akejsi moderne. Toto je falošný prístup. V skutočnosti sa pod rúškom boja za tradičné hodnoty začína formovať zásadne nový spoločenský, ak chcete, triedny boj postkapitalistickej spoločnosti.

Ultraglobalisti sa snažia nielen vytvoriť postkapitalizmus, ktorý by im vyhovoval v globálnom meradle, ale po prvé, reštartovať históriu v podobe, v akej sa vyvíjala od neolitickej revolúcie, teda za posledných 10.-12. tisíc rokov a nasmerovať ho k inštitucionalizovanému neobarbarizmu, futuroarchaizmu a po druhé, dostať pod kontrolu (socio-)biologickú evolúciu, vrátiť ju späť a premeniť väčšinu populácie planéty na spoločenské zvieratá bez kvalít, bez identity...

Niektorí hovoria: „No, prečo sa brániť, buržoázia je v každom prípade silná, vyhrá ...“ Po prvé, nie je to pravda, že vyhrajú. Po druhé, je hanbou nebrániť sa. Je tu však ešte jedna vec, celkom pragmatická. A história ukazuje, že presne toto sa v živote deje. Faktom je, že žiadny nový sociálny systém nevyhráva knockoutom. Vždy ide o kompromis. A čím viac zubov mladému dravcovi vytrhne odpor na rôznych úrovniach, tým pokojnejší a humánnejší, takpovediac, bude nový systém.

No napríklad. Existovali tri východiská z krízy feudalizmu: anglický, nemecký a francúzsky. Anglicko sa stalo hegemonom kapitalistického systému, no tamojšia elita drvila spodnú vrstvu natoľko, že ich život bol aj na konci 19. storočia nočnou morou. Ani Francúzsko, ani Nemecko sa nestali hegemonmi. Zaujali dôstojné miesto, ale nestali sa hegemonmi. Život nižších vrstiev a strednej triedy v nemeckých krajinách a od konca 19. storočia aj v zjednotenom Nemecku a vo Francúzsku bol však oveľa jednoduchší a pohodlnejší ako život britských nižších vrstiev. Pretože v 16. a 17. storočí nemecké obyvateľstvo aj Francúzi aktívne vzdorovali novému vznikajúcemu systému a vytrhli mu veľa zubov.

Preto to, čo teraz vidíme v rôznych krajinách, je odpor voči takzvanému progresu. (Ako povedal Jerzy Lec: „Ak ľudojed začne používať vidličky a nože, je to progres?“) Takýto progres nepotrebujeme. A v každom prípade existuje pravda spoločenského systému, existuje pravda historického subjektu, ľudská pravda. A preto, ak progres nezapadá do tejto pravdy, tak do čerta s týmto progresom.

Akým konkrétnym spôsobom možno vyjadriť nový sociálny boj? Je to presadzovanie tradičných hodnôt, presadzovanie práva na súkromie, o ktoré nás chcú pripraviť. Právo vychovávať deti tak, ako chceme. To znamená, je to právo byť človekom.

AUTOR: Andrey Fursov

[ZDROJ](#)

Překlad: OZ Biosféra klub